



PROTESTANTSE GEMEENTE AMSTERDAM - WATERGRAAFSMEER

Orde van Dienst – Zondag 25 juli 2021

Voorganger: ds. Piet Nijssen

Organist: Chris van der Veer

Ouderling van dienst: Ans van Raalte

Koster, beeld & geluid: Guus Westra en Wim Knabe

---



## DE VOORBEREIDING

Orgelmuziek voor de dienst

Welkom en mededelingen door de ouderling van dienst

Aanvangslied: Lied 213: 1, 2 en 5

1

Morgenglans der eeuwigheid,  
licht aan 't eeuwig Licht onttogen,  
stel ons deze ochtendtijd  
uwe heerlijkheid voor ogen,  
en verdrijf door uwe macht  
onze nacht!

2

Laat als milde morgendauw  
uw genade tot ons komen  
en de dorstige landouw  
van ons leven overstromen,

ja, verkwik ons door uw troost  
onverpoosd.

5

Overstroom ons met uw licht,  
klare Zon van trouw en goedheid.  
Treed niet met ons in 't gericht,  
maar verblijd ons met de zoetheid  
van des hemels zaligheid  
voor altijd.

Bemoediging en groet

Gebed om ontferming

Loflied (om zacht mee te zingen): Psalm 150 A - "Geprezen zij God".

Oorspronkelijk: "O, Praise ye the Lord"

We luisteren naar de vertaling van Sytze de Vries - "Zingt volop Gods lof"

1

Zingt volop Gods lof  
de hemelen rond.  
Verblijdt u in Hem  
een lied in de mond,  
gij engelen, machten  
voor zijn aangezicht  
en zingt u te buiten  
in 't hemelse licht.

2

Zingt volop Gods lof!  
Gij aarde in koor  
stem in met het lied  
dat daar wordt gehoord.  
Bezing zijn genade,  
Gij schepping, looft Hem  
die u leerde zingen.  
Geef liefde uw stem.

3

Zingt volop Gods lof!  
Laat horen de klank  
van snaren en fluit:  
betoon Hem uw dank!

Met al wat geluid geeft  
sla aan het akkoord  
van wat Hij gedaan heeft,  
en zing het dan voort.

4

Zingt volop Gods lof!  
want waardig is Hij  
mijn blijvende dank,  
door Hem toch zijn wij  
tot leven geroepen,  
voor liefde bestemd.  
Besteed dan uw adem  
aan zingen voor Hem.  
Amen.

Kindermoment

DE SCHRIFT

Inleidende woorden

Gebed bij de opening van de Schrift

Lezen: 2 Koningen 4: 18-22 en 30B-37

Het kind groeide op. Op zekere dag, toen hij was gaan kijken bij zijn vader; die met de maaiers op het land was, riep hij plotseling uit: 'Mijn hoofd! Mijn hoofd!' De vader beval een knecht de jongen naar zijn moeder te brengen. De knecht nam hem op en droeg hem naar zijn moeder. Zij hield hem op haar schoot, maar tegen het middaguur stierf hij.

Toen ging ze naar boven, legde de jongen op het bed van de godsman en sloot de deur van het vertrek. Daarna ging ze naar buiten en riep tegen haar man: 'Stuur me één van de knechten met een ezelin! Ik wil zo snel mogelijk naar de godsman, maar ik kom direct weer terug.' (..)

Toen stond Elisa op en ging met haar mee. Gechazi was hun vooruitgegaan en had de staf op de jongen gelegd, maar die had geen teken van leven gegeven. Hij keerde terug en vertelde Elisa dat de jongen niet wakker was geworden. Toen Elisa zelf bij het huis aankwam, zag hij de jongen dood op zijn eigen bed liggen. Hij ging de kamer binnen en sloot de deur achter zich. Toen bad hij tot de HEER. Daarna liep hij naar het bed toe en ging boven op het kind liggen, met zijn mond op zijn mond, zijn ogen op zijn ogen en zijn handpalmen op

zijn handpalmen. Zo bleef hij over het kind uitgestrekt liggen tot het lichaam weer warm werd. Toen kwam hij overeind, liep door de kamer heen en weer, en strekte zich nogmaals over het-kind uit. Uiteindelijk niesde de jongen wel zeven keer, en opende zijn ogen. 'Roep de moeder,' riep Elisa tegen Gechazi. Gechazi waarschuwde haar, en toen ze boven kwam zei Elisa: 'U kunt uw zoon meenemen.' De vrouw kwam de kamer binnen, viel aan Elisa's voeten neer en boog diep voorover. Toen nam ze haar zoon op en ging de kamer uit.

Zingen: Lied 534

1

Hij die de blinden weer liet zien,  
hun ogen kleur liet ondervinden  
is zelf het licht dat ruimte geeft:  
ons levenslicht, de Zoon van God.

2

Hij die de lammen lopen liet,  
hun dode krachten deed ontvlammen,  
is zelf de weg tot waar geluk:  
ons levenspad, de Zoon van God.

3

Hij die de armen voedsel gaf,  
met overdaad hen kwam verwarmen,  
is zelf het brood dat honger stilt:  
ons levensbrood, de Zoon van God.

4

Hij die de doven horen deed,  
hun eigen oren deed geloven,  
is zelf het woord dat waarheid spreekt:  
het levend woord, de Zoon van God.

Lezen: Marcus 1:29-31

Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze rechtstreeks naar het huis van Simon en Andreas, samen met Jakobus en Johannes. Simons schoonmoeder lag met koorts in bed, en ze spraken met Jezus over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar hand vast en hielp haar overeind. Toen verliet de koorts haar, en ze begon voor hen te zorgen.

Overdenking

Luisterlied: "Denn Er hat seinen Eng'len befohlen" - Felix Mendelssohn  
Bartholdy

Denn er hat seinen Engeln befohlen über dir,  
dass sie dich behüten auf allen deinen Wegen,  
dass sie dich auf den Händen tragen und du  
deinen Fuß nicht an einem Stein stoßest.

Vertaling

Want Hij zal aangaande u zijn engelen gebieden  
dat zij u behoeden op al uw wegen;  
op de handen zullen zij u dragen,  
opdat gij uw voet aan een steen niet stoot.  
(Psalm 91: 11 -12)

GEBEDEN

Dank- en voorbeden  
Stil gebed  
Onze Vader

AFSLUITING EN ZEGEN

Slotlied: Lied 825: 1 en 3

1

De wereld is van Hem vervuld,  
die 't kennen gaat te boven,  
wiens heerlijkheid ons is verhuld,  
in vonken licht verstoven.

Geen mensenoog heeft Hem gezien  
wien elk zijn tempel bouwt, in wien  
onwetend wij geloven.

3

Hij blies ons van zijn adem in,  
Hij, hemelhoog verheven,  
heeft ons in Adam één begin,  
één levensdoel gegeven:  
te wonen op zijn aarde, waar  
het goed is, goed om met elkaar  
in zijn verbond te leven.

Heenzending en zegen